

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE TWEDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0125 van 4 oktober 2011
in de zaak 1011/0775/SA/2/0732

In zake:

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Cies GEYSEN
kantoor houdende te 2800 Mechelen, Antwerpsesteenweg 18
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
departement RWO

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Paul AERTS
kantoor houdende te 9000 Gent, Coupure 5
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

*Tussenkomende
partijen :*

1. [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Barteld SCHUTYSER
kantoor houdende te 1050 Brussel, Louizalaan 106

en

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Els EMPEREUR
kantoor houdende te 2600 Antwerpen, Uitbreidingstraat 2
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

2. de **stad GEEL**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester
en schepenen

3. het **college van burgemeester en schepenen** van de **stad GEEL**

4. de **gemeente KASTERLEE**, vertegenwoordigd door het college van
burgemeester en schepenen

5. het **college van burgemeester en schepenen** van de **gemeente KASTERLEE**

6. de **gemeente WESTERLO**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

7. het **college van burgemeester en schepenen** van de **gemeente WESTERLO**

8. het **college van burgemeester en schepenen** van de **gemeente OLEN**

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 22 april 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO van 25 februari 2011, waarbij aan het Agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Antwerpen de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor de aanleg van de Kempense Noord-Zuidverbinding.

Het betreft verschillende percelen onder meer gelegen in de gemeente Westerlo met kadastrale omschrijving ■■■■; in de stad Geel met kadastrale omschrijving ■■■■ in de gemeente Kasterlee met kadastrale omschrijving ■■■■. De kadastrumnummers zijn weergegeven op de plannen.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en het originele administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschriften tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 26 juli 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Thomas RYCKALTS die loco advocaat Cies GYSEN verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Paul AERTS die verschijnt voor de verwerende partij, advocaat Barteld SCHUTYSER en advocaat Kristof HECTORS, die loco advocaat Els EMPEREUR verschijnen voor alle tussenkomende partijen en de heer Roger VRINDTS, schepenen, die verschijnt voor de zesde en de zevende tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

1.

■ vraagt met een op 10 juni 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 4 juli 2011, dat er grond is om het verzoek voorlopig in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

Met dezelfde beschikking heeft de Raad vastgesteld dat er aan de verzoekende partij tot tussenkomst slechts een voorlopige toelating tot tussenkomst kon verleend worden om in de debatten tussen te komen. De Raad stelde immers vast dat de ■, afdelingshoofd van het Agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Antwerpen, de aanvrager van de vergunning is en niet de verzoekende partij tot tussenkomst. De verzoekende partij tot tussenkomst werd door de Raad uitgenodigd om nadere toelichting te verschaffen met betrekking tot het rechtens vereiste belang waarover zij meent te beschikken om in onderhavige procedure tussen te komen.

Ter openbare terechtzitting van 26 juli 2011 wordt door de verzoekende partij tot tussenkomst, en dit blijkt tevens uit de neergelegde oprichtingsakte, meegedeeld dat de ■ in 2006 werd opgericht door enerzijds het Vlaamse Gewest (49 % aandeelhouder) en anderzijds de ■ (51 % aandeelhouder), met als doel via publiek-private samenwerkingsprojecten (PPS) op het vlak van openbare werken in het Vlaamse Gewest een aantal grote projecten te realiseren.

Een van deze projecten is de realisatie van de Noord-Zuidverbinding Kempen, die enerzijds bestaat uit de aanleg van een nieuwe weg tussen Kasterlee en Geel (het doortrekken van de ■) en anderzijds uit de heraanleg van het complex 23 Geel-West en de kruispunten van de ■ met deze op- en afritten, inclusief een nieuwe brug over het Albertkanaal.

De verzoekende partij tot tussenkomst treedt op als opdrachtgever en heeft de gunningsprocedure gevoerd. Verzoekende partij tot tussenkomst is tevens voor 49 % financierder van het project. Uit de voorliggende stukken blijkt overduidelijk dat de verzoekende partij tot tussenkomst zich ten overstaan van derden gedraagt als lasthebber van de vergunningaanvrager, het Agentschap Wegen en Verkeer.

In de beschikking van 4 juli 2011 verleende de Raad aan de verzoekende partij tot tussenkomst een voorlopige toelating om in de debatten tussen te komen en overwoog dat zij diende beschouwd te worden als een derde belanghebbende en als dusdanig haar belang diende aan te tonen.

De beschikking waarbij aan een partij toelating wordt gegeven om in de debatten tussen te komen, heeft echter slechts een voorlopig karakter, zodat de Raad, na studie van de neergelegde stukken, tot heroverweging kan overgaan wat betreft de ontvankelijkheid.

De Raad is van oordeel dat de verzoekende partij tot tussenkomst, als lasthebber van het Agentschap Wegen en Verkeer, dient beschouwd te worden als aanvrager van de vergunning en als dusdanig haar rechtens vereiste belang niet verder dient te bewijzen.

De Raad aanvaardt in hoofde van de verzoekende partij tot tussenkomst minstens een procedureel belang in die mate dat zij de procedurele mogelijkheid moet krijgen, niet alleen om de verwerende partij te ondersteunen, maar tevens omdat zij als medefinancierder van dergelijk

belangrijk project hinder of nadelen kan ondervinden als de bestreden beslissing tengevolge van de ondernomen actie van de verzoekende partijen zou worden vernietigd.

De Raad is daarom van oordeel dat aan de [REDACTED] definitief toelating kan verleend worden om in de voorliggende procedure tussen te komen.

Op de openbare terechtzitting van 26 juli 2011 doet deze tussenkomende partij afstand van het door haar in haar verzoekschrift tot tussenkomst geformuleerd verzoek tot het stellen van een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof in verband met haar belang op grond van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

2.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Geel en de stad Geel, vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen, vragen met een op 26 mei 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 4 juli 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekers tot tussenkomst aangemerkt kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

3.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kasterlee en de gemeente Kasterlee, vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen, vragen met een op 26 mei 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 4 juli 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekers tot tussenkomst aangemerkt kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

4.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Westerlo en de gemeente Westerlo, vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen, vragen met een op 26 mei 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 4 juli 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekers tot tussenkomst aangemerkt kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

5.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Olen vraagt met een op 26 mei 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 4 juli 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 20 juli 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de [REDACTED], afdelingshoofd van het Agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Antwerpen bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “de realisatie van de Kempense Noord-Zuidverbinding”.

De Kempense Noord-Zuidverbinding vormt één van de prioritaire ‘missing-links’ in het Vlaamse wegennet.

De aanvraag omvat 3 onderscheiden deelprojecten:

- Het deelproject Geel-West
- Het deelproject Geel-Kasterlee
- Het deelproject Minder Hinder Kruispunten

Elk van deze deelprojecten voorziet in verschillende werkzaamheden zodat er een goede verbinding kan gerealiseerd worden tussen de [REDACTED] en de [REDACTED]. Deze verbinding is van groot belang voor de economische ontsluiting van de Kempen. De bestaande wegverbinding [REDACTED] kan momenteel geen vlotte en veilige verbinding verzekeren. De leefbaarheid en de veiligheid van de dorpskernen van Geel – Ten Aard en Kasterlee aan deze verbinding staan onder grote druk door het toenemende verkeer. De geplande werken zullen plaatsvinden op het grondgebied van de gemeente Westerlo, de stad Geel, de gemeente Kasterlee, de gemeente Laakdal en de gemeente Olen.

De eerste verzoekende partij is een handelsonderneming, gespecialiseerd in industrieel onderhoud en machinebouw, die gevestigd is te Westerlo aan de [REDACTED], gelegen langsheen de [REDACTED], vlak bij de afrit van de autosnelweg en de toegang tot de industrieterreinen van Geel en Westerlo. De tweede verzoekende partij is eigenaar van de gronden waarop de eerste verzoekende partij gevestigd is en tevens aandeelhouder en bestuurder van de eerste verzoekende partij aan wie een recht van opstal werd verleend. Ingevolge het recht van opstal is de eerste verzoekende partij de eigenaar van de opgerichte gebouwen. De locatie is, volgens de verzoekende partijen, vanuit commercieel oogpunt gekozen en de voorkant van het gebouw is volgens de eerste verzoekende partij dan ook het commerciële uithangbord van de firma.

De percelen van de verzoekende partijen situeren zich binnen het **deelproject Geel-West**, dat in de bestreden beslissing als volgt wordt omschreven:

“ ...

Zowel het aansluitingscomplex met de [REDACTED] als de bestaande [REDACTED] tussen de afrit [REDACTED] Geel-West en het woongebied Geel-Punt over een afstand van 2 km worden heringericht. Op dit stuk wegenis stellen zich verkeerscongestieproblemen. Daarom wordt het complex met de [REDACTED] volledig heraangelegd door het bundelen van de op- en afritten en de aanliggende kruispunten in 2 grote rotondes, één ten noorden en één ten zuiden van de [REDACTED]. Het doorgaande verkeer wordt via een fly-over over de noordelijke rotonde geleid. Tevens wordt een nieuwe brug voorzien over het Albertkanaal. Deze brug sluit aan op de ‘fly-over’ en de noordelijke rotonde.

...”

De vestiging van de verzoekende partijen is gelegen in de onmiddellijke buurt van de geplande zuidelijke rotonde.

Deze zuidelijke rotonde zou een impact hebben op de verdere uitbreidingsplannen van de eerste verzoekende partij. De verzoekende partijen stellen verder dat de parking vooraan volledig zal

onteigend worden en dat de hoofdtoegang tot het bedrijf dreigt te worden afgesloten ingevolge de bestreden beslissing. De rotonde komt volgens de eerste verzoekende partij op een hoogte van 7 meter boven het maaiveld te liggen waardoor de voorkant, zijnde het commerciële uithangbord, haar aantrekking verliest. Door de bestreden beslissing zou verder een deel van de terreinen langs de westelijke zijde, waarop de aanleg van een extra parking was voorzien met oog op het uitbreiden van de onderneming, onteigend worden. De eerste verzoekende partij meent dus in de toekomst niet meer te kunnen uitbreiden.

De verwerende partij stelt op de openbare terechtzitting van 26 juli 2011 dat de geplande onteigeningen aan de westelijke zijde niet meer zullen plaatsvinden ingevolge het nieuwe gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan van de Vlaamse Regering van 24 juni 2011, bekend gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 20 juli 2011.

Het deelproject **Geel-West** is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 28 juli 1978 vastgestelde gewestplan 'Herentals-Mol', gelegen in buffergebied, woongebied, gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen en dienstverleningsgebied.

Het deelproject **Geel-West** is eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 10 maart 1995 goedgekeurde bijzonder plan van aanleg nr. 2, 'Moleneinde-Kapel-Houdt', meer bijzonder in een zone voor openbaar domein. Het deelproject Geel-West is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Het deelproject **Geel-West** was eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, "Op- en afrittencomplex A13/E313 – N19 te Geel - West", dat definitief werd goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering van 24 april 2009. De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, heeft dit gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan evenwel vernietigd bij arrest van 4 april 2011.

De Vlaamse Regering heeft op 24 juni 2011 het nieuw gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Op- en afrittencomplex A13/E313-N19 te Geel-West" definitief goedgekeurd.

In het deelproject Geel-Kasterlee worden volgens de bestreden beslissing volgende werken voorzien:

"
...
Tussen Geel en Kasterlee wordt, parallel aan de bestaande N19, een nieuwe weg, de N19g, voorzien teneinde het doorgaand verkeer uit de kernen van Kasterlee en Geel-Ten Aard te weren. Er wordt 2x1 rijweg aangelegd die erop voorzien is om later uitgebreid te worden naar een 2x2 rijweg. Voor de gedeeltelijke afschaffingen en wijzigingen van kruisende buurt- en voetwegen werd een aanvraag ingediend bij de Deputatie van de provincie Antwerpen. Tijdens het openbaar onderzoek voor deze aanvragen werden geen bezwaarschriften ingediend.
..."

Het deelproject **Geel-Kasterlee** is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan 'Turnhout' en volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 28 juli 1978 vastgestelde gewestplan 'Herentals-Mol', gelegen in woongebied, woongebied met landelijk karakter, natuurgebied, agrarisch gebied en landschappelijk waardevol agrarisch gebied met als overdruk een reservatiezone voor de aanleg van een 'hoofdverkeersweg', zijnde de omleidingsweg van de

Het deelproject **Geel-Kasterlee** is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Het deelproject **Geel-Kasterlee** is gesitueerd in de nabijheid van het Vogelrichtlijngebied 'De Zegge' en in de nabijheid van het Habitatrichtlijngebied 'Valleigebied van de Kleine Nete met aangrenzende brongebieden, moerassen en heide'.

In het deelproject Minder Hinder Kruispunten worden op 11 plaatsen de bestaande kruispunten aangepast teneinde de hinder ingevolge het realiseren van de Kempense Noord-Zuidverbinding tot een minimum te beperken.

Het deelproject **Minder Hinder Kruispunten** is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 28 juli 1978 vastgestelde gewestplan 'Herentals-Mol', gelegen in woongebied, woongebied met landelijk karakter, agrarisch gebied, landschappelijk waardevol agrarisch gebied, parkgebied, bufferzone, bosgebied, industriegebied, gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen en gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbaar nut.

Het kruispunt 8 en een deel van kruispunt 9 zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 10 maart 1995 goedgekeurde bijzonder plan van aanleg nr. 2, 'Moleneinde-Kapel-Houdt', meer bijzonder in een zone voor openbaar domein. Het andere deel van kruispunt 9 is gelegen binnen de grenzen van het op 1 maart 1995 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg nr. 1, 'Dorpskom', eveneens in een zone voor openbaar domein.

Het deelproject **Minder Hinder Kruispunten** is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek in de gemeente Westerlo, georganiseerd van 10 augustus 2010 tot en met 8 oktober 2010, worden 14 tijdige bezwaarschriften ingediend, onder meer uitgaande van de huidige verzoekende partijen.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek in de gemeente Kasterlee, georganiseerd van 10 augustus 2010 tot en met 8 oktober 2010, worden 4 tijdige bezwaarschriften ingediend.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek in de stad Geel, georganiseerd van 10 augustus 2010 tot en met 8 oktober 2010, worden 13 tijdige bezwaarschriften ingediend.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek in de gemeente Laakdal, georganiseerd van 10 augustus 2010 tot en met 8 oktober 2010, worden 2 tijdige bezwaarschriften ingediend.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek in de gemeente Olen, georganiseerd van 10 augustus 2010 tot en met 8 oktober 2010, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Westerlo brengt op 22 november 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit, waarbij volgende voorwaarden werden vooropgesteld:

“ ...

- 1) *Alle mogelijke voorzorgsmaatregelen dienen genomen te worden om de hinder ingevolge de werken tot een aanvaardbaar niveau te beperken*

- 2) *De toegankelijkheid en bereikbaarheid van het commercieel centrum aan de [REDACTED] de omliggende bedrijven aan de [REDACTED] evenals de industriezone dient gedurende de ganse duur van de werken zo optimaal mogelijk te worden gehouden*
- 3) *Een goede bewegwijzering en duidelijke signalisatie aanbrengen gedurende elke fase van de uitvoering van de werken.*

...

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kasterlee brengt op 25 oktober 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Olen brengt op 28 oktober 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Geel brengt op 15 november 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Laakdal brengt op 30 december 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 23 augustus 2010 een gunstig advies uit.

De Vlaamse Milieumaatschappij, afdeling Operationeel Waterbeheer brengt op 25 augustus 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling brengt op 6 september 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het departement Leefmilieu, dienst Waterbeleid van de provincie Antwerpen brengt op 15 september 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed Antwerpen brengt op 17 september 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 1 oktober 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit en stelt een aantal flankerende en milderende maatregelen voorop.

Het departement Ruimtelijke Ordening en Mobiliteit, dienst Mobiliteit van de provincie Antwerpen brengt op 10 januari 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Er werden twee milieueffectenrapporten opgesteld, één voor het deelproject Geel-West en één voor het deelproject Geel-Kasterlee. In beide milieueffectenrapporten werden milderende maatregelen voorgesteld. Voor het deelproject Minder Hinder Kruispunten was er geen milieueffectenrapportage vereist.

Op 25 februari 2011 beslist de verwerende partij, na vermelding van alle adviezen en na bespreking van alle ingediende bezwaren, de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden en doet hierbij de volgende overwegingen gelden in verband met het deelproject Geel-West:

“ ...

Beschrijving van de aanvraag

De Kempense Noord-Zuid verbinding vormt één van de missing links in het Vlaamse wegennet.

De bestaande wegverbinding, [REDACTED], kan momenteel geen vlotte en veilige verbinding verzekeren. De leefbaarheid en de veiligheid van de kernen van Geel-Ten Aard en Kasterlee staan onder druk van het toenemend verkeer, voornamelijk zwaar vrachtverkeer.

...

Deelproject Geel-West

Zowel het aansluitingscomplex met de [REDACTED] als de bestaande [REDACTED] tussen de afrit [REDACTED] Geel-West en het woongebied Geel-Punt over een afstand van 2 km worden heringericht. Op dit stuk wegenis stellen zich verkeerscongestieproblemen. Daarom wordt het complex met de [REDACTED] volledig heraangelegd door het bundelen van de op- en afritten en de aanliggende kruispunten in 2 grote rotondes, één ten noorden en één ten zuiden van de [REDACTED]. Het doorgaande verkeer wordt via een fly-over over de noordelijke rotonde geleid. Tevens wordt een nieuwe brug voorzien over het Albertkanaal. Deze brug sluit aan op de 'fly-over' en de noordelijk rotonde.

Concreet worden de volgende werken voorzien:

- Het afbreken van constructies die noodzakelijk zijn om het infrastructuurproject te kunnen realiseren;
- Het aanleggen of wijzigen van wegen;
- Het aanleggen van fietspaden;
- Het aanleggen van een carpoolparking (100 wagens, 10 vrachtwagens);
- Het aanleggen van twee rotondes;
- Het aanleggen van een buffer- en infiltratiebekken in de noordelijke rotonde
- Het bouwen van een brug over de [REDACTED] (K01);
- Het bouwen van een fly-over (K02);
- Het bouwen van een tuikabelbrug over het Albertkanaal (K03);
- Het bouwen van fietstunnels;
- Het bouwen van een gecombineerde fietsenstalling/bushalte;
- Oeverbescherming Albertkanaal t.h.v. de nieuwe brugpeilers ter voorbereiding op de lokale verbreding van het Albertkanaal;
- Het aanleggen van een afwateringssysteem van open grachten en collectoren;
- Het gedeeltelijk ontbossen van bestaande boscomplexen en bosnippers conform het bos-decreet van 13 juni 1990;
- Het vellen van hoogstammige bomen alleenstaand, in groeps- of lijnverband - Het uitvoeren van reliëfwijzigingen;
- Het inrichten en gebruiken van werfzones voor tijdelijke stapeling van grond en/of werf-materiaal.

...

Beoordeling van de aanvraag

Deelproject Geel-West

Bij het deelproject Geel-West zijn de bestemmingen van het gewestplan en het BPA 'Moleneinde-Kapel-Houdt' bijna volledig vervangen door deze van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Op- en afrittencomplex A13/E313-N19 te Geel-West'. Enkel de nieuwe verbinding van Edelbeton naar Hezeschrans is gelegen binnen de gewestplanbestemming agrarisch gebied.

....

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

Deelproject Geel-West

Het gaat om een sterk versnipperd gebied. Het oorspronkelijk landschap wordt immers doorsneden door verscheidene infrastructures, nl. de [REDACTED], het Albertkanaal, hoogspanningslijnen, ... alsook door verscheidene grootschalige functies, nl. bedrijventerreinen, KMO-linten, . Het landschap is hier dus verstedelijkt en industrieel. Het achterliggende gebied is landelijk.

Door op de bestaande [REDACTED] het aantal rijstroken op te trekken van een 2x1-profiel naar een 2x2-profiel wordt een verbetering van de verkeersdoorstroming en de verkeersveiligheid gerealiseerd. Het hoger aantal rijstroken betekent ook een verbetering van de aansluiting van de bedrijventerreinen op de [REDACTED] en de [REDACTED]. Ook de vermindering van het aantal kruispunten en het weglaten van een aantal privé-aansluitingen op de [REDACTED] zorgen voor een betere verkeersdoorstroming.

Door de heraanleg van het op- en afrittencomplex zullen de files op de [REDACTED] ter hoogte van de op- en afrit verminderen en zal de verkeersafwikkeling verbeteren. Ingevolge de werken verhoogt tevens de leefbaarheid en de verkeersveiligheid in de kern van Kasterlee en Geel Ten-Aard.

Het merendeel van de kunstwerken, o.m. de noordelijke en zuidelijke rotonde en de brug over het Albertkanaal, zijn gelegen buiten het tracé van de huidige weg en kunnen dus gebouwd worden terwijl de bestaande weg in gebruik blijft. Er moeten dus geen bestaande ontsluitingen op de weg langdurig afgesloten worden en de verkeershinder zal beperkt blijven.

De verschillende verkeersfuncties worden optimaal gescheiden zodat de verkeersveiligheid maximaal wordt gewaarborgd.

Tevens wordt het lokaal verkeer maximaal gescheiden van het doorgaand verkeer zodat de hinder voor de lokale ontsluitingen tot een minimum wordt beperkt.

Tijdens de uitvoering van de werken maakt het werfverkeer maximaal gebruik van het hoofdwegennet teneinde de interferentie met het overige verkeer in de omgeving van de werf maximaal te beperken.

Er gaat veel natuur verloren door de herinrichting van de wegenis. Dit wordt gecompenseerd door een groenstructuur, o.m. bomenrijen en hellingen en bermen, die zorgt voor een landschappelijke versterking van de Kempense Noord-Zuid verbinding.

De hellingen en bermen worden maximaal zacht glooiend uitgevoerd en ingezaaid als bloemrijke graslanden. Zo is er aansluiting bij het omliggende landschap.

Op de carpoolparking wordt tussen de parkeerplaatsen voor personenwagens en de parkeerplaatsen voor vrachtwagens een groene ruimte ingericht. Tevens worden er bomenrijen voorzien.

De verschillende constructies (carpoolparking, fietsstalling, fietstunnels, fly-over, ...) worden afgewerkt met houten latwerk. Alle kunstwerken zijn op die manier in harmonie met elkaar. Tevens zijn ze inpasbaar in de omgeving gelet op het gebruik van natuurlijke

materialen. Het houten latwerk zorgt immers voor een overgang tussen het kunstwerk en het landschap.

...

Uit het voorgaande blijkt dat de aanvraag ook ruimtelijk aanvaardbaar is.

...

Watertoets

...

Uit de bespreking van de adviezen van de VMM, NV De Scheepvaart en de dienst Waterbeleid van de provincie Antwerpen blijkt dat het ontwerp kan uitgevoerd worden zonder schadelijke effecten op het watersysteem, mits aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan.

Ook uit het MER blijkt duidelijk dat de aanvraag de watertoets doorstaat.

Conclusie

Het aangevraagde is in overeenstemming met de geldende planologische voorschriften en/of toepasbare afwijkingsbepalingen. Er is vanuit stedenbouwkundig oogpunt principieel geen bezwaar tegen de aanleg van de Kempense Noord-Zuid verbinding. Het project is aanvaardbaar gelet op de bovenstaande beoordeling.

Omwille van de bovenstaande argumentatie kan de vergunning afgegeven worden.

BIJGEVOLG WORDT OP 25 FEBRUARI 2011 HET VOLGENDE BESLIST:

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager voor de bovenvermelde werken, onder 17 welomschreven voorwaarden:

..."

Dit is de bestreden beslissing.

Tegen dezelfde bestreden beslissing werden bij de Raad nog drie beroepen tot vernietiging ingeleid, telkens door een inwoner uit de stad Geel. Twee beroepen omvatten tevens een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Deze vorderingen, bij de Raad gekend onder de nummers 1011/0774/SA/2/0731 en 1011/0779/SA/2/0735, werden op de openbare terechtzitting van 26 juli 2011 eveneens in beraad genomen. Het derde beroep, dat enkel strekt tot vernietiging van de bestreden beslissing, is nog hangende en is bij de Raad gekend onder het nummer 1112/0018/A/0011. Deze drie beroepen hebben betrekking op het deelproject Geel-Kasterlee.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit het attest van aanplakking van de gemeente Westerlo, aangeplakt op 29 maart 2011.

Het door de verzoekende partijen ingestelde beroep, bij aangetekend brief van 22 april 2011, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft de hoedanigheid van de verzoekende partijen

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen een afschrift van hun actueel geldende statuten, van de akte van aanstelling van hun organen en elk het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft om in rechte te treden, bij het verzoekschrift hebben gevoegd.

Op basis van en na onderzoek van deze stukken stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen over de nodige hoedanigheid en dus procesbevoegdheid beschikken om als procespartijen het geding te voeren.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen vorderen de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van de bestreden beslissing van 25 februari 2011 voor het realiseren van de Kempense Noord-Zuidverbinding, en verduidelijken hun belang daarbij als volgt:

“ ...

Aangezien eerste verzoekende partij houder is van een zakelijk recht meer bepaald van een opstalrecht, op een terrein industriegrond dat deels gelegen is binnen het gebied waarop voormelde stedenbouwkundige vergunning ter realisatie de realisatie van de kempische Noord-Zuidverbinding betrekking heeft.

Aangezien eerste verzoekende partij tevens eigenaar is van de op dit terrein opgerichte gebouwen en constructies.

Aangezien tweede verzoekende partij eigenaar is van voormelde terreinen en tevens aandeelhouder en bestuurder is van eerste verzoekende partij.

...

De stedenbouwkundige vergunning heeft tot gevolg dat een aanzienlijk deel van de percelen van verzoekende partijen ingepalmd worden voor de aanleg van het deelgebied “Geel-West”.

...

Verzoekende partijen beschikken onmiskenbaar over het vereiste belang, nu zij rechtstreekse hinder en nadeel zal ondervinden ingevolge de vergunningsbeslissing. Deze nadelen van de vergunningsbeslissing voor verzoekende partijen bestaan zoals hoger gezegd uit:

- *Er wordt een speciale aftakkingweg voorzien aan de zuidelijke rotonde exclusief om de grote verkeersstroom naar de fabrieken [REDACTED] vlotter te laten verlopen.*

Op deze aftakkingweg wordt voor één thans in bufferzone cq. zonevreemde horecazaak ([REDACTED]) een toegangsweg voorzien.

- *De hoofdtoegangsweg tot het bedrijf langs de [REDACTED] wordt volledig afgesloten zodat alleen een toegang tot het bedrijf voorzien is achteraan via de [REDACTED].*
- *Voor het administratief gebouw, met een uitzicht naar de [REDACTED], is een rotonde gepland met een hoogte die aanzienlijk afwijkt van het huidige maaiveld (meer dan zeven meter!). Het huidige administratief gebouw van de firma met zijn aantrekkelijke voorgevel, dat het commerciële uithangbord is van de onderneming, verliest hierdoor zijn waarde daar het op een lager niveau komt te liggen;*
- *Het is de bedoeling een aanzienlijk stuk van het terrein vooraan (noordkant) te onteigenen. Dit behelst in hoofdzaak de integrale parking vooraan.*

Dit betekent dat een bijkomende investering noodzakelijk zal zijn om de vlotte toegang tot het gebouw te verzekeren. Zo moeten het onthaal en het administratieve gedeelte naar de zuidkant langs de [REDACTED] worden verplaatst.

- *Een groot gedeelte van het terrein aan de westzijde zal eveneens worden onteigend. Op deze strook was een uitbreiding van de parking voorzien die met het oog op de voorbereiding van de tewerkstelling en vooral voor de ontvangst van het technisch personeel/docenten/cursisten die de seminaries zullen komen bijwonen.*

Bovendien is de afstand tussen recente uitbreiding van de gebouwen (cfr voormelde stedenbouwkundige vergunning ([REDACTED]) en de zate van de ontsluitingsweg voor [REDACTED] veel te klein. Er rest in de ontworpen toestand nog amper een strook van 5 meter breedte terwijl de voorwaarden van voormelde stedenbouwkundige vergunning het aanbrengen van een groenscherm van 3 m breed en een voldoende brede weg van 4 meter voor de brandweer opleggen. Aan deze stedenbouwkundige vergunning is tevens de milieuvergunning klasse 2 met nr [REDACTED] gekoppeld.

Eerste verzoekende partij – huidige gebruiker van het terrein - zal dan ook niet langer de voorwaarden opgelegd bij de haar verleende stedenbouwkundige – en milieuvergunningen kunnen naleven, met een mogelijke herlocalisatie tot gevolg. Verdere expansiemogelijkheden voor eerste verzoekende partij worden eveneens onmogelijk.

- *Deze nadelen en hinder ingevolge de onteigening van een deel van het perceel met vervolgens de aanleg van twee rotondes en een fly-over betekenen een enorme waardevermindering van de percelen in eigendom van tweede verzoekende partij. Het terrein wordt kleiner, zijn commerciële troeven worden ernstig aangetast, de vlotte verkeersafwikkeling naar de percelen toe is niet langer gegarandeerd en de hinder van het verkeer op de fly-over en de rotondes zal aanzienlijk zijn voor het terrein.*
- *Alle nadelen en hinder die eerste verzoekende partij kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing vormen ook nadelen en hinder voor tweede verzoekende partij, nu deze laatste zowel aandeelhouder als bestuurder is in eerste verzoekende partij.*

...

De eerste tussenkomende partij en de verwerende partij stellen dat het belang van de verzoekende partijen beperkt is tot het deelproject Geel-West. De verzoekende partijen kunnen volgens de eerste tussenkomende partij en de verwerende partij niet de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de gehele stedenbouwkundige vergunning vorderen.

De verwerende partij overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Verzoekende partijen vorderen de nietigverklaring van de stedenbouwkundige vergunning van 25 februari 2011 verleend door de Gewestelijke Stedenbouwkundige Ambtenaar aan de [REDACTED], Afdelingshoofd Agentschap Wegen & Verkeer, Lange Kievitstraat 111 – 113 te 2018 Antwerpen voor het realiseren van de Kempense Noord-Zuidverbinding.

De aanvraag betreft 3 onderscheiden deelprojecten:

...

Een stedenbouwkundige vergunning is in beginsel één en ondeelbaar en kan niet op ontvankelijke wijze gedeeltelijk met een annulatieberoep worden bestreden. Bij wege van uitzondering kan evenwel van dit beginsel worden afgeweken wanneer vaststaat dat het aangevochten gedeelte afgesplitst kan worden van de rest van de vergunning.

“Een stedenbouwkundige vergunning is in beginsel één en ondeelbaar, en kan niet op ontvankelijke wijze gedeeltelijk met een annulatieberoep worden bestreden. Van dit beginsel kan, bij wege van uitzondering, die beperkend moet worden uitgelegd, alleen worden afgeweken wanneer vaststaat dat het aangevochten gedeelte afgesplitst kan worden van de rest van de vergunning en dat de overheid ook afgezien van het afgesplitste gedeelte voor het niet-aangevochten gedeelte dezelfde beslissing zou hebben genomen.” (...).

Verzoekende partijen geven in het verzoekschrift zelf aan dat hun eigendommen behoren tot het deelproject Geel – West. Het betreft de percelen met als adres [REDACTED]. Deze locatie is gelegen langs de drukke [REDACTED], vlakbij de afrit van de autosnelweg en de toegang tot industrieterreinen van Geel en Westerlo.

...

Het is duidelijk dat het belang van verzoekende partijen beperkt is tot het deelproject Geel – West.

De Kempense Noord-Zuidverbinding vormt één van de missing-links in het Vlaamse wegennet. Door de opsplitsing in 3 deelprojecten maakt het mogelijk deze deelprojecten van elkaar af te splitsen zonder de rest van de vergunning nadelig te beïnvloeden.

Zelfs in geval van vernietiging van deelproject Geel – West, kunnen deelproject Geel – Kasterlee, en deelproject Minder Hinder Kruispunten zonder enig probleem worden uitgevoerd.

De vergunning heeft tot doel de [REDACTED] een vlotte en veilige verbinding te verzekeren. Ook zonder het deelproject Geel – West zou de vergunningverlenende overheid voor de deelprojecten Geel – Kasterlee en Minder Hinder Kruispunten voor het niet-aangevochten gedeelte tot dezelfde beslissing zijn gekomen. De vordering tot nietigverklaring dient dan ook slechts ontvankelijk verklaard te worden in zoverre het betrekking heeft op het deelproject Geel – West.

...”

De eerste tussenkomende partij voegt hier nog het volgende aan toe:

“ ...

De argumenten van verzoekende partijen en hun belang zijn uitsluitend geënt op het deelproject "Geel-West". Noch het deelproject "Geel-Kasterlee", noch het deelproject "Minder Hinder kruispunten", wordt door verzoekende partijen geviseerd.

...

In casu blijkt zeer duidelijk dat zowel de aanvrager - zoals blijkt o.m. uit de aanvraagdocumenten, plannen en beschrijvende nota, die telkens de drie deelprojecten afzonderlijk behandelen - als de vergunningverlenende overheid, die - zoals uiteengezet - eveneens de drie deelprojecten afzonderlijk behandelt -, van oordeel zijn geweest dat de technische werkzaamheden inzake de realisatie van de Kempense Noord-Zuidverbinding konden worden opgedeeld in drie deelprojecten.

...

Het verzoekschrift, minstens de middelen, kunnen dus slechts ontvankelijk zijn voorzover deze het deelproject Geel-West betreffen.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

De Raad stelt vooreerst vast dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift, in het onderdeel over de ‘feitelijke en procedurele voorgaanden’ zelf stellen dat enkel het deelproject Geel-West nadelige gevolgen heeft voor zowel de eerste als de tweede verzoekende partij.

De Raad stelt verder vast dat zowel de verwerende partij in de bestreden beslissing, als de aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning een duidelijke opdeling maken van de vergunning in drie afzonderlijke deelprojecten. De opdeling van de vergunning in drie deelprojecten wordt verduidelijkt in de uitgebreide nota die bij het administratief dossier is gevoegd. Daarin wordt duidelijk gesteld dat het om afzonderlijke projectzones gaat en wordt elk deelproject afzonderlijk behandeld en uitvoerig omschreven.

De Raad stelt vast dat een stedenbouwkundige vergunning in principe ondeelbaar is, tenzij – bij wijze van uitzondering – de rechtsgevolgen van deze stedenbouwkundige vergunning kunnen gesplitst worden. Van splitsbaarheid is pas sprake indien een vergunning in feite bestaat uit een aantal deelvergunningen, die ook los van elkaar als zelfstandige vergunningen kunnen bestaan en uitgevoerd worden, maar die omwille van coherentie van het geheel in één grote stedenbouwkundige vergunning worden genomen.

De Raad is van oordeel dat, niettegenstaande de bestreden beslissing bestaat uit drie welomschreven deelprojecten, op deze exceptie slechts dient ingegaan te worden indien de Raad zou oordelen dat het bestreden besluit dient geschorst te worden.

2.

Om als derde belanghebbenden bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO dat de verzoekende partijen, als natuurlijke personen of als rechtspersonen, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen moeten kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is. Wel zullen de verzoekende partijen het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zullen de verzoekende partijen dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervinden of zullen ondervinden.

In voorkomend geval zullen de verzoekende partijen beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

De Raad stelt vast dat de eerste verzoekende partij de eigenaar is van de gebouwen en houder van een zakelijk recht op een aantal percelen die door het deelproject Geel-West gevat worden. De tweede verzoekende partij is de eigenaar van de percelen waarop de gebouwen van de eerste verzoekende partij staan ingeplant en tevens aandeelhouder en bestuurder van de eerste verzoekende partij aan wie het recht van opstal werd verleend.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift voldoende aannemelijk maken dat zij als eigenaar van de gebouwen en als eigenaar van de gronden zowel rechtstreekse als onrechtstreekse hinder en nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. De eerste verzoekende partij haalt onder meer aan dat de hoofdtoegangsweg tot het bedrijf wordt afgesloten, dat de commerciële aantrekking zal dalen, dat er een onteigening zal plaatsvinden waardoor de geplande uitbreiding van de parking niet kan plaatsvinden, dat er een interne reorganisatie zal moeten gebeuren om het onthaal en het administratieve gedeelte te verplaatsen naar de zuidkant en dat ook een groot gedeelte aan de westzijde dreigt onteigend te worden. De tweede verzoekende partij haalt aan dat onder meer door de mindere toegankelijkheid en door de onteigening haar eigendom zal dalen in waarde.

De aard en de omvang van deze hinder en nadelen worden, in het licht van de toepassing van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO, voldoende concreet omschreven en er valt niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de werken die middels de bestreden beslissing werden vergund.

De verzoekende partijen beschikken over het rechtens vereiste belang in de zin artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

D. Ontvankelijkheid wat betreft de aanduiding van de verwerende partij

Standpunt van de partijen

De tweede, derde, vierde, vijfde, zesde, zevende en achtste tussenkomende partijen betwisten in hun gelijkluidende nota's tot tussenkomst de ontvankelijkheid van het inleidende verzoekschrift omdat de verzoekende partijen het Vlaamse Gewest hebben aangeduid als verwerende partij. Ze overwegen hierbij het volgende:

“
...

Verzoekende partijen in tussenkomst wensen de opmerking te maken dat in het verzoekschrift als verwerende partij wordt aangeduid:

“Het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, voor wie optreedt de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport met kabinet in het Phoenixgebouw – Koning Albert II-laan 19, 1210 Brussel;”

Verzoekende partijen in tussenkomst menen echter dat het Vlaamse Gewest niet de verwerende partij is in deze procedure. De stedenbouwkundige vergunning werd niet verleend door het Vlaamse Gewest.

...

De stedenbouwkundige vergunning van 25 februari 2011 volgde de bijzondere procedure zoals voorzien in artikel 4.7.26. VCRO. Ingevolge dit artikel wordt de vergunning binnen de bijzondere procedure afgeleverd door hetzij de Vlaamse Regering of de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar, voor zover het aangevraagde onderworpen is aan de verplichting tot het opmaken van een milieueffectrapportage, of in aanmerking komt voor een gemotiveerd verzoek tot ontheffing van deze verplichting; hetzij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

De aanvraag in casu was MER-plichtig zodat conform artikel 4.7.26., §1 VCRO de Vlaamse Regering of de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar het vergunningverlenende bestuursorgaan uitmaakte.

...”

Beoordeling door de Raad

De Raad heeft een inquisitoriale bevoegdheid en duidt als dusdanig zelf de verwerende partij aan.

De verzoekende partijen hebben voldoende duidelijk het voorwerp van hun vordering aangeduid, zij vorderen de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van ‘*de stedenbouwkundige vergunning dd. 25 februari 2011 verleend door de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar aan [REDACTED], afdelingshoofd Agentschap Wegen & Verkeer, Lange Kievitstraat 111-113 in 2018 Antwerpen voor het realiseren van de Kempense Noord-Zuidverbinding*’.

In casu werd de vergunning afgeleverd door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO in toepassing van artikel 191 van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juni 2006 tot gedeeltelijke operationalisering van het beleidsdomein Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed en houdende aanpassing van de regelgeving inzake ruimtelijke ordening en onroerend erfgoed als gevolg van het bestuurlijk beleid.

Wanneer de tussenkomende partijen stellen dat de gedelegeerde stedenbouwkundig ambtenaar moet worden aangeduid als de verwerende partij, merkt de Raad op dat het besluit van 4 mei 2011 van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport waarbij de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaren worden aangeduid, slechts in werking is getreden op 10 mei 2011, aldus na de bestreden beslissing.

De verwerende partij is de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO en niet het Vlaamse Gewest.

De door de tweede, derde, vierde, vijfde, zesde, zevende en achtste tussenkomende partijen ingeroepen exceptie is niet gegrond.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

De tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing brengt voor verzoekende partijen volgende moeilijk te herstellen ernstige nadelen mee:

- de onmiddellijke aantasting van het voortbestaan van eerste verzoekende partij door het afsluiten van de hoofdtoegangsweg tot het bedrijf, aantasting van de verleende stedenbouwkundige- en milieuvergunningen met schending van de vergunningsvoorwaarden tot gevolg;*
- het ontberen van de nodige parkeergelegenheid;*
- aantasting commerciële ligging pand;*
- verlies cliënteel, personeel door noodzaak tot herlocalisatie;*
- devaluatie en onverkoopbaarheid bedrijfsgebouw door ontbering van de noodzakelijke omliggende terreinen.*

...

Deze nadelen treffen zowel eerste verzoekende partij, [REDACTED] die haar activiteiten uitoefent op het betrokken perceel en tevens eigenaar is van de gebouwen, als de tweede verzoekende partij die niet enkel eigenaar is van het betrokken perceel, maar tevens bestuurder en aandeelhouder is in de eerste verzoekende partij.

Zo wordt de hoofdtoegangsweg tot het bedrijf langs de [REDACTED] door de bestreden beslissing volledig afgesloten zodat alleen een toegang tot het bedrijf voorzien is achteraan via de [REDACTED]

Om de veiligheid op de bedrijfssite te garanderen houdt de afsluiting van deze hoofdtoegang dan ook in dat een onmiddellijke bijkomende investering noodzakelijk zal zijn om de vlotte toegang tot het gebouw te verzekeren. Zo moeten het onthaal en het administratieve gedeelte naar de zuidkant langs de [REDACTED] worden verplaatst.

Deze verplaatsing van de toegang brengt daarnaast ook onmiddellijk commerciële verliezen met zich mee voor eerste verzoekende partij nu het bedrijf minder vlot bereikbaar wordt, hetgeen de vlotte doorstroom van cliënteel en leveranciers bemoeilijkt.

Tevens heeft de bestreden beslissing, gekoppeld aan de gedeeltelijke onteigening van verzoekende partijen, tot gevolg dat eerste verzoekende partij niet over de nodige parkeergelegenheid kan beschikken. Door de uitbreidingen en de toekomstplannen heeft

■■■■ voldoende parkeerplaatsen nodig om de leefbaarheid in de toekomst te behouden. In totaal zijn 80 parkeerplaatsen noodzakelijk, met name:

- Bezoekers: 10 parkeerplaatsen
- Administratie: 20 parkeerplaatsen
- Technisch personeel 20 parkeerplaatsen
- Docenten/cursisten technische opleidingen: 30 parkeerplaatsen.

De bestreden beslissing maakt dit onmogelijk. Hierdoor kan ■■■■ op de huidige locatie niet overleven, en moet het bedrijf worden verplaatst naar een andere locatie met het verlies van cliënteel, personeel en concurrentiekracht tot gevolg.

Eerste verzoekende partij – huidige gebruik van het terrein - zal bovendien ook niet langer de voorwaarden opgelegd bij de haar verleende stedenbouwkundige – en milieuvergunningen kunnen naleven, met een mogelijke herlokalisatie tot gevolg.

Zo is de afstand tussen recente uitbreiding van de gebouwen en de zate van de ontsluitingsweg voor ■■■■ veel te klein. Er rest in de ontworpen toestand nog amper een strook van 5 meter breedte terwijl de voorwaarden van voormelde stedenbouwkundige vergunning het aanbrengen van een groenscherm van 3 m breed en een voldoende brede weg van 4 meter voor de brandweer opleggen. Aan deze stedenbouwkundige vergunning is tevens de milieuvergunning klasse 2 met nr. ■■■■ gekoppeld.

...
In casu wordt het verzoekende partijen langs de andere kant ook onmogelijk gemaakt te herlokaliseren omdat het bestaande industriepand en terrein van verzoekende partijen economisch waardeloos en onverkoopbaar is geworden.

Het is evident dat niemand een bedrijf met het oog op enige exploitatie zal willen verwerven waarvan de vergunningsvoorwaarden niet gerespecteerd kunnen worden!

...
Het nadeel zal meer dan louter financieel zijn wanneer de bestreden beslissing voor gevolg heeft dat de activiteiten van de verzoekende partij op definitieve wijze in het gevaar wordt gebracht ...

...
Maar zelfs als eerste verzoekende partij per impossibile financieel in staat zou zijn om te herlokaliseren of zelfs haar bestaande gebouwen aan te passen impliceert dit dat toch gedurende een geruime tijd (minstens gedurende de tijd van de verbouwingswerken) de activiteiten moeten gestaakt worden.

Tussentijds zal eerste verzoekende partij niet enkel haar cliënteel verliezen maar ook haar gekwalificeerd personeel.

...
Het betreft in elk geval een nadeel dat niet kan worden hersteld aangezien de verloren gegane tijd niet kan worden ingehaald.

...
Het spreekt voor zich dat ook het verlies aan gekwalificeerd (vaak nog door aanzienlijke investeringen van eerste verzoekende partij zelf opgeleid) personeel een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is.

Eerste verzoekende partij is bedrijvig in een sector waarin er reeds een krapte beschikbaar personeel bestaat.

....

Een verhuis van de firma zal dan ook zonder twijfel het vertrek van waardevolle personeelsleden tot gevolg hebben.

...

Alhoewel de duur van de annulatieprocedure op zich het MTHEN niet aantoont, staat het vast dat het i.c. ingeroepen nadeel niet hersteld kan worden door een annulatiearrest.

Bij de uiteindelijke uitspraak over het annulatieberoep zal immers heel wat tijd verstreken zijn terwijl op korte termijn het voortbestaan van verzoekende partij in het gedrang komt.

.

*Ook de posities van verzoekende partijen ten aanzien van verwerende partij als overheidsinstantie en de financiële en economische belangen die gemoeid zijn met het project aangaande aanleg van de Kempense Noord-Zuid verbinding maken dat de nadelen die verzoekende partijen leiden **moeilijk te herstellen** zijn.*

Op het ogenblik dat de verwerende partij zal aanvangen met de uitvoering van de bestreden beslissing, zal het voor verzoekende partijen onmogelijk zijn op het ogenblik van een latere vernietiging van de bestreden beslissing een herstel in de vorige toestand te bekomen.

...”

De verwerende partij antwoordt hierop dat dezelfde nadelen reeds werden ingeroepen in de vordering tot schorsing tegen het besluit van de Vlaamse Regering van 24 april 2009 houdende definitieve vaststelling van het GRUP “op- en afrittencomplex A13/E313 – N19 te Geel-West” en overweegt het volgende:

“ ...

Deze nadelen werden door de raad van State in arrest nr. 198.152 van 24 november 2009 niet weerhouden.

“11. Het betoog van de verwerende partij dat het uiteindelijk te realiseren project, waarvoor alsnog definitieve onteigeningsplannen dienen te worden opgemaakt, en zodoende ook de inname van eigendom ter hoogte van het bedrijf van de verzoekende partij, mogelijks geringer zal zijn dan de zonering die op de plankaart van het RUP terug te vinden is, dient te worden bijgetreden. Tevens laat het stedenbouwkundig voorschrift van artikel 1.4 van het bestreden gewestelijk RUP in dergelijk geval toe dat de niet benutte restruimte binnen de zone voor wegeninfrastructuur toch nog aangewend kan worden conform de naastliggende bestemming, wat dan zou impliceren dat de verzoekende partij aldaar toch nog ruimte voor parkeerdoeleinden zou kunnen inrichten.

Voorts blijkt de verzoekende partij reeds eerder te hebben getracht om aan de zijde van [REDACTED] bijkomende parkeerplaatsen te kunnen aanleggen, doch dat haar daartoe in juli 2008 de vergunning werd geweigerd en dat zij geen verdere stappen meer heeft ondernomen om bijvoorbeeld middels het aantekenen van een beroep die vergunning toch nog te verkrijgen.

In dit opzicht is het betoog van de verzoekende partij met betrekking tot de parkeerproblematiek voorbarig en niet enkel het gevolg van het bestreden gewestelijk RUP.

Tevens brengt de tussenkomende partij stukken naar voor die erop wijzen dat de verzoekende partij ook in de huidige omstandigheden de [REDACTED], en niet de [REDACTED] gebruikt

als hoofdtoegang, en dat zich ook aan die zijde de meest benutte parking van het bedrijf bevindt.

12. Voorts kan niet aangenomen worden dat de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit de onwettigheid van de stedenbouwkundige vergunning tot gevolg zou hebben, die de verzoekende partij reeds in 2001 werd toegekend, en dit wegens de onmogelijkheid om aan de voorwaarde tot aanleg van een groenscherm en een weg ten behoeve van de brandweer te voldoen.

13. De beweerde commerciële schade die de verzoekende partij zou lijden wegens de aanwezigheid van de rotonde wordt niet voldoende aannemelijk gemaakt, temeer daar uit de maatschappelijke doelstellingen en activiteiten van de verzoekende partij -zelf stelt zij in het verzoekschrift "technische opdrachten uit te voeren voor de industrie"- niet blijkt dat zij een groot deel van haar cliënteel uit het verkeer van passanten haalt.

14. De verzoekende partij toont evenmin op concrete en overtuigende wijze aan dat de tenuitvoerlegging van het gewestelijk RUP en de gevolgen die dit zal teweegbrengen, haar voortbestaan of leefbaarheid in het gedrang zal brengen.

15. De schorsingsvoorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is voorts een constitutieve en autonome voorwaarde. De aard en de graad van ernst van de ingeroepen middelen, en dus de beweerde graad van onwettigheid van een bestreden beslissing, zijn in principe abstracte gegevens die op zichzelf geen nadelige gevolgen met zich brengen. Het verwijzen naar de beweerde ernst of de gegrondheid van het middel toont dan ook te dezen niet het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan.

Aan de schorsingsvoorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is dan ook niet voldaan."

Het volstaat dan ook met verwijzing naar deze overwegingen om aan te tonen dat de door verzoekende partijen opnieuw ingeroepen nadelen niet ernstig, minstens niet bewezen zijn.

..."

De eerste tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

"...

4.1 Verzoekende partijen tonen niet met concrete stukken aan dat hun levensvatbaarheid in het gedrang komt ten gevolge van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Verzoekende partijen voegen geen stukken, waaruit blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de levensvatbaarheid van het bedrijf in gevaar zou brengen.

Verzoekende partijen beweren dat hun parking aan [REDACTED] door de bestreden beslissing niet zou kunnen worden geëxploiteerd en dat zij bijgevolg haar werkzaamheden zou moeten staken.

Evenwel is de weg aan de [REDACTED] (STUK 11: foto's van 1 september 2009 - zijde [REDACTED] en parking zijde [REDACTED]) geenszins de "hoofdtoegangsweg" voor de bedrijvigheid van verzoekende partijen, maar wel de [REDACTED], waar trouwens nog veel ruimte blijkt te zijn voor

uitbreiding van de parkeerruimten (zie **STUK 12: foto's van 1 september 2009 - zijde [REDACTED] en parking zijde [REDACTED]**). Het blijkt (foto's van de ochtend van 1 september 2009) dat de parking aan de [REDACTED] slechts zeer beperkt wordt gebruikt (**STUK 11**), waar de parking aan de [REDACTED] wel druk wordt gebruikt (**STUK 12**). Het is dan ook duidelijk dat de parking aan de [REDACTED] de hoofdparking vormt voor de bedrijvigheid van verzoekende partijen.

Ook uit een analyse van de verleende stedenbouwkundige vergunning blijkt dat de parking aan de [REDACTED] de voornaamste parking van het bedrijf is.

In de stedenbouwkundige vergunning van 18 december 1998 (**STUK 13: stedenbouwkundige vergunning van 18 december 1998 en inplantingsplan**) waren 10 parkeerplaatsen voorzien aan de [REDACTED] en 26 aan de zijde van de [REDACTED].

In de stedenbouwkundige vergunning van 18 februari 2002 (**STUK 5: stedenbouwkundige vergunning van 18 februari 2002 en inplantingsplan**) voor het uitbreiden van het bedrijf werden 18 parkeerplaatsen voorzien aan de [REDACTED] (in plaats van de 10 plaatsen die in 1998 waren vergund) en 23 aan de zijde van de [REDACTED] (in plaats van de 26 plaatsen die in 1998 waren vergund; er werden 3 plaatsen aangewend voor laad- en losruimte).

In een stedenbouwkundige vergunning van 7 oktober 2002 tot bouwen van een autobergplaats en tuinberging (**STUK 14: stedenbouwkundige vergunning van 7 oktober 2002 en inplantingsplan**) werden de 18 plaatsen vooraan behouden en werden de 23 plaatsen aan de [REDACTED] herleid tot 19 parkeerplaatsen. De parking aan de [REDACTED] is dus de hoofdparking voor de bedrijvigheid, waar dus bovendien nog ruimte voor uitbreiding van de parking aanwezig is. Het blijkt, zoals hierboven aangehaald, ook uit de feiten dat op de parkeerruimte aan de [REDACTED] bovendien meer wagens staan, terwijl op de parking aan de [REDACTED] slechts enkele parkeerplaatsen worden gebruikt.

...

4.2 Het vermeende nadeel vloeit voort uit een eerdere - niet-bestreden - stedenbouwkundige vergunningsweigering voor 18 bijkomende parkeerplaatsen

De stedenbouwkundige vergunningsaanvraag voor de aanleg van 18 bijkomende parkeerplaatsen aan de zijde van de [REDACTED] werd op 16 juli 2008 geweigerd (STUK 15: stedenbouwkundige vergunningsweigering van 16 juli 2008 en geweigerd inplantingsplan). Deze weigering had uiteraard geen enkel uitstaans met de bestreden beslissing, maar was gestoeld op ruimtelijke overwegingen en een ongunstig bindend advies van het Agentschap Wegen en Verkeer. Tegen deze weigering werd geen administratief beroep ingesteld bij de Deputatie en dus ook geen verzoek tot schorsing en/of vernietiging bij Uw Raad. De beweerdte geplande uitbreiding van parkeerruimte kan bijgevolg niet worden aangewend om het MTHEN te ondersteunen, nu verzoekende partij zich erbij heeft neergelegd dat geen uitbreiding van parkeergelegenheden kan worden vergund aan de zijde van [REDACTED].

...

4.3 De vermeende toekomstige nood aan 80 parkeerplaatsen en een seminarieruimte berust louter op niet-gestaafde beweringen

Verzoekende partijen beweren "in de toekomst" 80 parkeerplaatsen nodig te hebben voor haar activiteiten. Verzoekende partijen maken niet met concrete stukken aannemelijk dat de in het verzoekschrift geciteerde bedrijfsactiviteiten 80 parkeerplaatsen zouden vereisen. Het spreekt voor zich dat bij de beoordeling van het MTHEN louter hypothetische situaties niet in rekening mogen worden gebracht. Verzoekende partijen

verwijzen naar een samenwerkingsovereenkomst met HIK, maar legt deze niet als stuk voor, zodat aan deze bewering geen bewijskracht kan worden gegeven.

In het kader van de onbekende overeenkomst met HIK, zou een seminarieruimte gebruikt worden.

Er is echter geen seminarieruimte voorzien in de stedenbouwkundige vergunning van 18 februari 2002.

...

4.4 Het vermeende nadeel kan enkel voortvloeien uit een onteigening, terwijl de bestreden beslissing geen onteigeningsplan bevat

De opmerkingen van verzoekende partij dat stukken terrein - zoals bijvoorbeeld de parkeerplaatsen aan de [REDACTED] zouden worden onteigend, zijn geen nadelen die rechtstreeks voortvloeien uit de bestreden beslissing. In de bestreden beslissing wordt immers geen onteigeningsplan goedgekeurd.

...

4.5 De bestreden beslissing verhindert geenszins de uitvoering van vergunningen of vergunningsvoorwaarden - verzoekende partijen hebben de vergunningsvoorwaarden zelf tot op heden niet uitgevoerd en exploiteren dus in overtreding

De bestreden beslissing verhindert geenszins de uitvoering van vergunningsvoorwaarden of de exploitatie van het bedrijf. Nergens in de bestreden beslissing wordt bepaald dat vergunde werkzaamheden niet zouden mogen worden uitgevoerd en dat het bedrijf niet verder zou mogen worden geëxploiteerd.

...

De bestreden beslissing zelf heeft niet tot gevolg dat parkeerplaatsen verloren zouden gaan. Nergens wordt bovendien aangetoond dat een eventueel verlies van de parkeerplaatsen de exploitatie onmogelijk zou maken.

Ook wordt door verzoekende partijen niet aangetoond dat zij de vergunningsvoorwaarden niet zouden kunnen uitvoeren – zo deze al niet zouden zijn uitgevoerd of al niet uitgevoerd moeten zijn.

...

4.6 De bestreden beslissing beoordeelt de ontsluiting van het bedrijf van verzoekende partijen

De bestreden beslissing voorziet een aftakking naar de [REDACTED], die niet enkel [REDACTED] ten goede zal komen, maar alle bedrijven op het bedrijventerrein en uiteraard evenzeer ook verzoekende partijen. Het is dus volstrekt onterecht dat verzoekende partijen stevast opwerpen dat de aftakking enkel [REDACTED] zou ten goede komen. Bovendien hebben verzoekende partijen tevens een ruime parking aan de zijde van de [REDACTED].

...

4.7 De beweerdde waardevermindering van het gebouw wordt niet aangetoond en betreft hoogstens een louter financieel nadeel, dat niet moeilijk te herstellen is

...

Bovendien wordt, daargelaten de vraag of dit in hoofde van een onderneming een MTHEN kan doen ontstaan, niet aannemelijk gemaakt of op enige wijze concreet aangetoond dat de vermeende "aantrekkelijke" voorzijde niet meer zichtbaar zou zijn.

Voorts wordt niet concreet gestaafd dat het pand door het GRUP economisch waardeloos en onverkoopbaar zou worden.

4.8 De vermeende noodzakelijke verplaatsing van het onthaal wordt niet aangetoond, noch wordt aangetoond dat dit de levensvatbaarheid van het bedrijf in het gedrang zou brengen

Vervolgens wordt niet aangetoond dat de beweerde verplaatsing van het onthaal of het administratief deel noodzakelijk zou worden door de bestreden beslissing en ook niet dat een eventuele verplaatsing van een onthaal en/of het administratief deel de exploitatie in die mate zou verhinderen dat de levensvatbaarheid van het bedrijf wordt bedreigd en aanleiding zou geven tot faillissement. Hoe dan ook komt het voor dat het louter verplaatsen van bepaalde, beperkte functies binnen een onderneming bezwaarlijk een MTHEN kan doen ontstaan.

Verder wordt niet aangetoond dat eventuele aanpassingswerken - zo deze al nodig zouden zijn - de levensvatbaarheid van het bedrijf zouden bedreigen, laat staan aanleiding tot een faillissement zouden geven. Er wordt niet aangetoond waarom het bedrijf, zelfs bij aanpassingswerken, niet verder zou kunnen exploiteren met behoud van haar cliënten en gekwalificeerd personeel.. Nergens blijkt dat zij haar marktpositie zou verliezen. Er wordt zelfs niet aangetoond dewelke deze marktpositie dan wel zou zijn. Verzoekende partijen brengen noch wat marktpositie, noch wat cliënteel, noch wat personeel betreft enig concreet gegeven naar voor, zodat daarop niet geantwoord kan worden. Er is ook geen enkele omstandigheid waaruit blijkt dat een heropstart van de onderneming vereist zou zijn.

...

4.9 De vermeende lange duur van een annulatiearrest kan niet dienstig worden opgeworpen om het MTHEN te staven

...

4.10 Verzoekende partijen exploiteren zonder een geldige stedenbouwkundige vergunning en milieuvergunning

...

Verzoekende partijen kunnen dan ook geen vermeende nadelen opwerpen ter ondersteuning van de onrechtmatige bouw en exploitatie van de industriehal.

4.11 Het MTHEN werd ook verworpen in de schorsingsprocedure tegen het GRUP

...

In de mate deze argumenten opnieuw worden opgeworpen door verzoekende partijen, kan dan ook worden opgemerkt dat de vermeende nadelen ook niet voortvloeien uit de bestreden beslissing.

...”

De tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende en de achtste tussenkomende partijen voegen daar nog het volgende aan toe:

“ ...

Verzoekende partijen menen volgende moeilijk te herstellen ernstige nadelen te zullen ondervinden door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing:

- *de onmiddellijke aantasting van het voortbestaan van eerste verzoekende partij door het afsluiten van de hoofdtoegangsweg tot het bedrijf, aantasting van de verleende stedenbouwkundige- en milieuvergunningen met schending van de vergunningsvoorwaarden tot gevolg;*

- het ontberen van de nodige parkeergelegenheid;
- aantasting commerciële ligging pand;
- verlies cliënteel, personeel door noodzaak tot herlocalisatie;
- devaluatie en onverkoopbaarheid bedrijfsgebouw door ontbering van de noodzakelijke omliggende terreinen.

Verzoekende partijen haalden deze elementen vroeger reeds aan in het kader van de procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 24 april 2009 van de Vlaamse regering houdende definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Op- en afrittencomplex A 13/ E 313 – N19 te Geel-West”, ingesteld op 27 juli 2009 bij de Raad van State.

...

Er kan bezwaarlijk worden gesteld dat door de tenuitvoerlegging van de voorziene infrastructuurwerken verzoekende partijen niet meer zouden kunnen voortbestaan.

De door de verzoekende partijen aangehaalde nadelen zijn niet ernstig en niet moeilijk te herstellen.

Wat de afsluiting van de hoofdtoegangsweg betreft, lijkt er betwisting te bestaan over de kwalificatie van [REDACTED] als hoofdtoegangsweg tot het bedrijf. Blijkbaar zou door verzoekende partij in praktijk eerder [REDACTED] gebruikt worden als hoofdtoegangsweg. Indien [REDACTED] en niet [REDACTED] heden in praktijk als hoofdtoegangsweg tot het bedrijf wordt gebruikt, kan geen rekening gehouden worden met dit argument van verzoekende partijen.

Indien Uw Raad van oordeel zou zijn dat afdoende is aangetoond dat toch de [REDACTED] als hoofdtoegangsweg gebruikt wordt, wensen verzoekende partijen in tussenkomst op te merken dat de afsluiting van deze toegangsweg, geenszins leidt tot het einde van het voortbestaan van verzoekende partijen. Het bedrijf is immers eveneens toegankelijk via de [REDACTED]. Deze toegangsweg zal in de toekomst de hoofdtoegangsweg worden. Er zal bovendien voorzien worden in de duidelijke bewegwijzering zodat het bedrijf voor cliënteel, personeel en leveranciers altijd gemakkelijk bereikbaar zal zijn.

Wat de verleende stedenbouwkundige vergunningen en de daarin opgelegde voorwaarden en de koppeling met de milieuvergunning betreft, dient opgemerkt te worden dat deze problematiek besproken werd tijdens de voorbesprekingen van de voorgenomen werken en dat, indien er zich al een probleem zou stellen, dit probleem remedieerbaar is.

Verzoekende partijen halen aan dat zij parkeerplaatsen zullen ontberen. Het klopt inderdaad dat als gevolg van de voorgenomen onteigening en voorgenomen infrastructuurwerken verzoekende partijen vooraan op het eigen perceel minder parkeerplaatsen zullen kunnen voorzien, doch verzoekende partijen in tussenkomst menen dat er in de toekomst voldoende parkeergelegenheid zal zijn zodat herlocalisatie van verzoekende partijen niet aan de orde is.

De uitvoering van de bestreden beslissing brengt het voortbestaan van verzoekende partijen dan ook niet in gedrang, noch zal het aanleiding geven tot een faillissement.

...

De stedenbouwkundige vergunning voorziet in een duidelijke verbetering van de verkeersafwikkeling in de onmiddellijke nabijheid van verzoekende partijen.

...

Verzoekende partijen in tussenkomst erkennen dat verzoekende partijen hinder zullen ondervinden tijdens de uitvoering van de vergunde infrastructuur werken, doch niet meer dan andere betrokkenen.

...

Bovendien werd de bestreden beslissing genomen o.a. onder volgende expliciete voorwaarden:

- *alle mogelijke voorzorgsmaatregelen dienen genomen te worden om de hinder ingevolge de werken tot een aanvaardbaar niveau te beperken*
- *de toegankelijkheid en bereikbaarheid van het commercieel centrum aan de [REDACTED], de omliggende bedrijven aan de [REDACTED] evenals de industriezone dient gedurende de ganse duur van de werken zo optimaal mogelijk te worden gehouden.*
- *Een goede bewegwijzering en duidelijke signalisatie aanbrengen gedurende elke fase van de uitvoering van de werken.*

...

Tenslotte dient nog opgemerkt te worden dat verzoekende partijen voor de onderbouwing van hun vermeende moeilijk te herstellen nadeel enkel voor eerste verzoekende partij meer concrete aanwijzingen geven, doch niet voor tweede verzoekende partij.

...”

Tot slot zetten alle tussenkomende partijen in hun nota's tot tussenkomst uiteen dat het algemeen belang een hoogdringende oplossing vereist voor de uiteengezette problemen en een zeer belangrijk en disproportioneel groter nadeel zou lijden als de schorsing zou worden toegestaan. Zij vragen de Raad aldus om een belangenafweging te maken.

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl. 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*).

Dit betekent dat de Raad slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal overgaan op voorwaarde dat de verzoekende partijen aantonen:

- a. dat zij bij een eventuele tenuitvoerlegging een persoonlijk ernstig nadeel zullen ondervinden, wat inhoudt dat zij de aard en de omvang van het te verwachten nadeel in concreto dienen aan te duiden;
- b. en dat dit nadeel moeilijk herstelbaar is.

Dit alles moeten de verzoekende partijen doen aan de hand van concrete feiten en gegevens opgenomen in het inleidend verzoekschrift en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken. Met later bijgebrachte feiten of stukken, kan gelet op artikel 4.8.22 VCRO, géén rekening worden gehouden. Verklaringen ter zitting die geen steun vinden in de uiteenzetting in het inleidend

verzoekschrift omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, kunnen evenmin dienend ingeroepen worden. Bovendien moet het aangevoerde ernstig nadeel een rechtstreekse oorzaak hebben in de bestreden beslissing.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan ook niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen.

Volgende elementen roepen de verzoekende partijen in hun verzoekschrift in als zijnde de moeilijk te herstellen ernstige nadelen:

- de onmiddellijke aantasting van het voortbestaan van eerste verzoekende partij door het afsluiten van de hoofdtoegangsweg tot het bedrijf, aantasting van de verleende stedenbouwkundige en milieuvergunningen met schending van de vergunningsvoorwaarden tot gevolg
- het ontberen van de nodige parkeergelegenheid
- aantasting commerciële ligging pand
- verlies cliënteel, personeel door noodzaak tot herlokalisatie
- devaluatie en onverkoopbaarheid bedrijfsgebouw door ontbering van de noodzakelijke omliggende terreinen

1.

Met de bestreden beslissing – de Kempense Noord-Zuidverbinding - wordt één van de ‘missing-links’ in het Vlaamse Wegennet tot stand gebracht, waarbij een degelijke verbinding verzekerd wordt tussen de Limburgse Kempen en Antwerpen en dit op het grondgebied van de gemeenten Westerlo, Kasterlee, Laakdal, Olen en de stad Geel. Met de bestreden beslissing wordt wegenisinfrastructuur vergund zodat een duurzame oplossing wordt voorzien voor de congestieproblemen op de [REDACTED] en de verbetering van de verkeersveiligheid rond het op- en afrittencomplex van [REDACTED], zonder daarbij de leefbaarheid en de veiligheid van de dorpskernen uit het oog te verliezen.

Bij de geplande Noord-Zuidverbinding worden, ter hoogte van het afrittencomplex van [REDACTED], twee rotondes voorzien waarbij de zuidelijke rotonde ingeplant wordt in de onmiddellijke omgeving van de handelsvestiging van de verzoekende partijen.

2.

De eerste verzoekende partij stelt dat zij als eigenaar van de gebouwen en als handelsonderneming die activiteiten uitoefent in de gebouwen, moeilijk te herstellen ernstige nadelen zal ondervinden. De tweede verzoekende partij stelt dat zij als eigenaar van de percelen en tevens als bestuurder en aandeelhouder van de eerste verzoekende partij eveneens de ingeroepen nadelen zal ondervinden. De ingeroepen nadelen worden evenwel hoofdzakelijk verduidelijkt in hoofde van de eerste verzoekende partij.

De Raad wenst vooreerst op te merken dat de verzoekende partijen geen enkel stuk hebben aangebracht waaruit de Raad kan opmaken wat de ligging van de percelen van de verzoekende partijen ten aanzien van de geplande zuidelijke rotonde is. Dit maakt dat het voor de Raad niet eenvoudig is om zich een correct en volledig overzicht van de geplande situatie te vormen. Desalniettemin heeft de Raad met behulp van de verschillende plannen en via elektronische hulpmiddelen de percelen van de verzoekende partijen weten te lokaliseren.

Het betaamt echter niet dat de verzoekende partijen bij de uiteenzetting van hun moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zelfs niet bij hun feitenrelaas, aanduiden waar hun bedrijf gelegen is in relatie met de bestreden beslissing, wetende dat de bestreden beslissing de aanleg van wegen en infrastructuurwerken behelst die beschreven staat op tientallen plannen. Dit leidt in hoofde van de Raad – spijtig genoeg - enkel tot tijdverlies! Het belang van de zaak heeft de Raad echter tot dit eigen onderzoek genoopt.

3.

Verder stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing geen onteigeningsmachtiging inhoudt voor enig perceel van de verzoekende partijen. In zoverre de verzoekende partijen een moeilijk te herstellen nadeel afleiden uit de geplande onteigening, dient dergelijk nadeel afgewezen te worden aangezien dergelijk nadeel niet uit de bestreden beslissing zelf voortvloeit.

Uit de gegevens van het dossier kan de Raad enkel afleiden dat er op 11 maart 2010 een onteigeningsbesluit werd afgeleverd op grond van de bepalingen van de wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden.

De Raad is in het ongewisse of de verzoekende partijen dit onteigeningsbesluit al dan niet hebben aangevochten, minstens blijkt dit niet uit het inleidend verzoekschrift.

4.

In zoverre de verzoekende partijen voorhouden dat de ingeroepen hinder en nadelen voortvloeien uit het vernietigde gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Op- en afrittencomplex A13/E313-N19 Geel-West', moet de Raad vaststellen dat dit op zich niet kan beschouwd worden als een nadeel in de zin van artikel 4.8.13 VCRO, maar als een argument dat betrekking heeft op de eventuele onwettigheid van de bestreden beslissing. De mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing, ongeacht de aard van die onwettigheid, levert met andere woorden op zich geen nadeel op voor de verzoekende partijen dat voldoende ernstig is om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te verantwoorden.

5.

De eerste verzoekende partij betoogt dat de hoofdtoegangsweg tot de percelen langs de [REDACTED] door de bestreden beslissing wordt afgesloten zodat alleen een toegang tot het bedrijf langs de achterzijde mogelijk is via [REDACTED]. Hierdoor zou het voortbestaan van de eerste verzoekende partij in het gedrang komen.

De eerste tussenkomende partij toont aan de hand van stukken aan dat niet de [REDACTED] maar wel [REDACTED] door de verzoekende partijen en hun cliënteel hoofdzakelijk wordt gebruikt als hoofdtoegang naar het bedrijf en dat zich aan die zijde de meest gebruikte parkeerplaatsen bevinden. Op dat punt is er blijkbaar sinds 2009 (arrest Raad van State inzake het GRUP) niets gewijzigd. De verzoekende partijen betwisten dit standpunt op de openbare terechtzitting van 26 juli 2011 niet.

De Raad stelt tevens vast, aan de hand van de door de eerste tussenkomende partij medegedeelde stukken, dat de door de verzoekende partijen betrachte uitbreiding van de parking vooraan aan de [REDACTED] werd geweigerd op grond van een bindend ongunstig advies van het Agentschap Wegen en Verkeer alwaar er toen reeds werd gewezen op de geplande aanleg van een ontsluitingsweg. Tegen deze weigeringsbeslissing werd door de verzoekende partijen geen administratief beroep ingesteld zodat deze definitief is geworden.

De toegang langs de [REDACTED] blijft behouden, meer nog, de bestreden beslissing voorziet een zelfstandige aftakking naar [REDACTED], die niet enkel het bedrijf [REDACTED] zal bedienen, maar dus ook de verzoekende partijen een rechtstreekse toegang zal verschaffen. De Raad stelt vast, aan de hand van de plannen, dat de verzoekende partijen aan de zijde van de [REDACTED] een ruime parkeerplaats hebben.

Voorts laten de verzoekende partijen na om aan de hand van concrete stukken aan te tonen dat de afsluiting van de toegang langs de [REDACTED] zodanig ernstig is dat het voortbestaan of de leefbaarheid van het bedrijf werkelijk in het gedrang komt. Het door de verzoekende partijen voorgelegde schattingsverslag levert enkel een waardemeting op, doch ook niets meer. Hetzelfde door de verzoekende partijen reeds in 2009 voorgehouden nadeel werd bij gebrek aan bewijs afgewezen en ook nu is de Raad van oordeel dat de verzoekende partijen onvoldoende een causaal verband aantonen tussen de bestreden beslissing en het door hen geclaimde nadeel. De reeds door de verzoekende partijen gebruikte toegang langs de [REDACTED] levert het bewijs dat het bedrijf in werkelijkheid even gemakkelijk bereikbaar is langs die zijde en noch voor personeel noch voor klanten voor problemen zorgt.

De door de eerste tussenkomende partij neergelegde foto's bevestigen dit. Het voortbestaan en de leefbaarheid van de handelsvestiging van de verzoekende partijen lijkt niet in het gedrang te komen door de enkele toegangsweg langs de [REDACTED]. Dit nadeel is dan ook niet ernstig.

6.

De bestreden beslissing zou volgens de verzoekende partijen in strijd zijn met de voorwaarden van de verleende stedenbouwkundige vergunningen en milieuvergunningen waardoor de eerste verzoekende partij haar activiteiten zal moeten staken en een herlokalisering zich opdringt. De bestreden beslissing maakt het volgens de verzoekende partijen onmogelijk om een groenscherm en een brandweg aan te leggen.

Met betrekking tot deze aangegeven nadelen merkt de Raad op dat de niet uitvoering van deze voorwaarden, verbonden aan een vergunning verleend aan de verzoekende partijen in 2002, enkel en alleen aan de verzoekende partijen te wijten valt. Elf jaar na toekenning van een stedenbouwkundige vergunning kan de Raad enkel maar op het zicht het verval van de uitvoering van deze voorwaarden vaststellen, zonder over de grond van deze vergunningen zelf te oordelen.

Voor zover de verzoekende partijen enige overmachtsituatie zouden kunnen invoeren bij de start der werken (wat zij trouwens ook voor de oprichting van de industriehal lijken te doen, want dit gebouw staat inderdaad niet aangegeven op de luchtfoto's van 2006 en 2007), is dit een discussie ten gronde, die buiten het bereik van de schorsingsprocedure staat. Het invoeren nadeel van het niet kunnen uitvoeren van een groenscherm en een brandweg weegt trouwens niet op tegen het algemeen belang in deze zaak, en dient derhalve te worden verworpen. Voor de brandweg is trouwens in alle redelijkheid altijd de nieuwe ontsluitingsweg een redelijke alternatieve optie en op het terrein van verzoekende partijen kunnen andere opties gezocht worden. Bovendien moet nog altijd afgewacht worden voor welke oppervlakte de verzoekende partijen effectief zullen worden onteigend.

Dat het niet kunnen uitvoeren van de voorwaarden van de stedenbouwkundige vergunning van 2002 zou leiden tot mogelijke staking van de activiteiten en een mogelijke herlokalisatie van het bedrijf, zijn zuiver hypothetische nadelen die trouwens op geen enkele wijze worden gestaafd door enige stukken. Dit nadeel is dan ook niet ernstig.

7.

De verzoekende partijen menen verder dat door de gedeeltelijke onteigening van de parking aan de [REDACTED] er niet genoeg parkeerplaatsen zullen zijn, waardoor een herlokalisatie zich wederom zou opdringen. Door de uitbreidingen en toekomstplannen zou de eerste verzoekende partij nood hebben aan 80 parkeerplaatsen.

Vooreerst stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen nalaten om met concrete stukken aan te tonen wat de toekomstplannen zijn en waaruit de uitbreidingen dan wel zouden bestaan. Dit maakt dat het voor de Raad niet mogelijk is om de ernst van dit beweerde nadeel te onderzoeken. Verder stelt de Raad, zoals reeds gesteld, vast dat dit nadeel niet voortvloeit uit de bestreden beslissing aangezien daarin geen onteigeningsplan werd goedgekeurd. Deze twee voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om dit nadeel te verwerpen als niet ernstig.

8.

In zoverre de verzoekende partijen voorhouden dat de commerciële ligging van het pand zal worden aangetast in hoofde van de eerste verzoekende partij doordat het bedrijf minder vlot bereikbaar wordt, hetgeen de vlote doorstroom van cliënteel en leveranciers bemoeilijkt, dient de Raad vast te stellen dat dit een loutere bewering betreft waarvoor de verzoekende partijen geen enkel stuk ter staving aan de Raad voorleggen. De verzoekende partijen kunnen nochtans proberen duidelijk maken hoeveel klanten en leveranciers er dagelijks langs komen zodat de Raad zich een beeld kan vormen van dit nadeel.

Aangezien een onderzoek naar de ernst van dit nadeel niet mogelijk is voor de Raad, is het ingeroepen nadeel niet ernstig.

9.

De verzoekende partijen stellen verder nog commerciële schade te lijden: de eerste verzoekende partij zou haar cliënteel en haar personeel verliezen doordat een herlokalisatie zich zou opdringen. Hierboven heeft de Raad reeds vastgesteld dat de verzoekende partijen geen stukken bijbrengen waaruit de noodzaak tot herlokalisatie blijkt. Volgens de eerste verzoekende partij is het niet gemakkelijk om gekwalificeerd personeel te vinden in de sector waarin zij actief is en zal door de herlokalisatie een deel van het personeel vertrekken. De Raad dient evenwel vast te stellen dat dit een louter hypothetisch nadeel is, het staat helemaal niet vast dat indien de eerste verzoekende partij zou verhuizen er een deel van het personeel zou vertrekken.

Uit het verzoekschrift en het maatschappelijk doel van de eerste verzoekende partij blijkt dat zij “technische opdrachten uitvoert voor de industrie”. De eerste verzoekende partij baat geen winkel uit waar allerlei soorten producten worden verkocht en waarbij een deel van het cliënteel uit het verkeer van passanten gehaald wordt. De Raad meent dan ook dat de eerste verzoekende partij dus veel minder gevoelig is voor een eventuele herlokalisatie dan ze doet uitschijnen. Dit nadeel is dan ook niet ernstig.

Een andere commerciële schade die wordt ingeroepen door de verzoekende partijen is het moeten verplaatsen van het onthaal en het administratief gedeelte naar de [REDACTED]. De Raad stelt desbetreffend vast dat dit nadeel slechts relatief gering is en niet in verhouding is met het algemeen belang dat gepaard gaat met de bestreden beslissing. Dit nadeel is bovendien financieel herstelbaar.

10.

Als laatste moeilijk te herstellen ernstig nadeel roepen de verzoekende partijen in dat een herlokalisatie sowieso onmogelijk is omdat de bestaande gebouwen en de terreinen economisch waardeloos en onverkoopbaar zijn geworden. De Raad heeft reeds vastgesteld dat wat de

beweerde herlokalisatie betreft de verzoekende partijen nalaten hiervoor enige stukken ter staving voor te leggen.

De Raad stelt daarnaast ook vast dat wat de devaluatie en onverkoopbaarheid betreft, de verzoekende partijen niet de minste concrete gegevens verschaffen, en dat dit niet met goed gevolg kan worden ingeroepen als een ernstig nadeel aangezien dit een financieel nadeel is dat principieel herstelbaar is. De verzoekende partijen tonen desbetreffend het tegendeel niet aan.

11.

De Raad stelt vast dat de nadelen die de verzoekende partijen ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zullen lijden, niet voldoende ernstig zijn om tot schorsing over te gaan.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen met ongenoegen aankijken tegen de toekomstige nieuwe wegenisinfrastructuur, die nochtans ten behoeve van iedereen dringend noodzakelijk is om de huidige mobiliteitsproblematiek van de Kempische Noord-Zuidverbinding aan te pakken, waarbij de verkeersveiligheid en de verkeersleefbaarheid zwaarder doorweegt dan de hinder en de nadelen die de verzoekende partijen zouden kunnen ondervinden.

De Raad beschouwt de ingeroepen hinder en nadelen dan ook als niet voldoende ernstig en verwerpt ze.

Deze vaststelling impliceert dat een onderzoek naar het mogelijks moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen niet langer relevant is.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hun een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 4 oktober 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,
met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de tweede kamer,

Katrien VISSERS

Hilde LIEVENS